

Opinió > Carles Boix | 00:00 h.
01/04/2011

Penjant d'un fil

EL SR. DURAN, INDEPENDENTISTA

"Si volem una confederació (que, per raons lògiques, és més complicada d'obtenir que la independència), el primer pas és ser independents"

Carles Boix

Ahir dijous, en unes declaracions fetes a Sabadell, el sr. Duran i Lleida, va manifestar que entenia i respectava el sentiment independentista que ha expressat el President Pujol (i que l'ha dut a votar sí a la consulta popular de Barcelona) però que no el compartia. Tot seguit, el portaveu de CiU al Congrés dels Diputats ha afegit que ell defensa "la postura [imagino que vol dir la solució] de l'estat confederal".

Les declaracions del sr. Duran em fan sentir optimista. Conviden a l'optimisme perquè la diferència entre la tesitura confederal i la posició independentista és més prima que un paper de fumar, sobretot en un món globalitzat. Una confederació, diu el Diccionari de l'IEC, és una "unió temporal de prínceps, nacions, estats" i, també, una "associació permanent d'estats independents formant un sol estat en allò que concerneix la política general, especialment internacional". Una confederació pressuposa, doncs, dues coses: l'existència d'estats independents, units en condicions d'igualtat, i amb la seva capacitat inalienable de desfer el pacte si ho creuen convenient.

Dit d'una altra forma, la confederació implica, primer de tot, la independència de les parts. I, per tant, per crear un Estat confederal a la Península Ibèrica, caldria primer constituir Catalunya com a Estat separat i després unir-lo, en condicions d'igualtat i sempre temporalment, a Espanya. Això és el que somiaven les esquerres catalanes del segle XIX. I això, que aleshores va crear tanta confusió, és el que ens ofereix, d'una manera més barata, eficaç i pacífica, la Unió Europea.

Jo crec que entenc el que volia dir el sr. Duran. El Sr. Duran parla de confederació perquè imagina el Rei Joan Carles com a sobirà constitucional vetllant per la felicitat de les seves corones separades. L'independentisme, en canvi, fa tuf a republicanisme. I el republicanisme sempre ha generat molt caos a la pell de toro. Si aquesta interpretació és bona, a mi la solució confederal (entesa com un sol rei amb dos Estats completament separats) ja m'està bé. I, per això, li dono al sr. Duran la meua més sincera benvinguda al que ja s'està configurant com la posició majoritària dels catalans. (Amb la seguretat que si, per alguna raó, el rei espanyol no acceptés la corona, aleshores passariem al confederalisme versió independentista sense cap problema.)

En una paraula, sr. Duran, jo m'ofereixo a ajudar-lo, de franc, a assolir el que vostè, home clarament pragmàtic, anomena "la seva utopia". Si volem una confederació (que, per raons lògiques, és més complicada d'obtenir que la independència), el primer pas és ser independents. I el procediment per a ser independent, considerant els obstacles formals que imposa l'Estat espanyol avui en dia, ja el vaig explicar en el seu moment i el va recollir el meu bon amic Quim

Torra amb la seva habitual generositat en aquestes mateixes pàgines d'El Singular: a) declaració institucional del parlament favorable a obrir el procés d'independència; b) formació d'una comissió per a determinar les decisions jurídiques i econòmiques a fer per separar-se d'Espanya; c) convidar l'estat espanyol a formar una comissió de negociació bilateral; d) presentar públicament el dictamen de la comissió del punt b; e) convocar eleccions amb el compromís de declarar la independència, si hi hagués una majoria de diputats sobiranistes. Ara, si cal, hi afegiria una condició f: oferir al rei espanyol la corona de Catalunya amb les mateixes atribucions que regulen l'activitat del cap d'Estat a països com ara Noruega o Suècia.

Tanco agraïnt al President Pujol la seva decisió de votar i votar sí a la consulta de Barcelona. Després de tants anys batallant per una altra solució, el gest i la capacitat de sentir la pulsio de la terra són d'una significació i honorabilitat extraordinàries.

Visca Catalunya Lliure!

15 **Joaquim de Juià:** MOLT BEN ENGRANAT EL SEU RAONAMENT. DE FET DEIXA AMB EL...